

၁၁ မြို့စစ်က
အင်္ဂါဗျူး
အင်္ဂါဗျူးဆက်
၁၁ မြို့စစ်
၈၆ မြို့စစ်

ကျမ်းအစောင်စောင် စာအုပ်စာတမ်းအမျိုးမျိုးမှ သမိုင်းအင်တာဗျူးများ

သမိုင်းနှင့်ဆက်နွယ်နေသူများ မင်းစိုးရာဇာဝန်ကြီးမှူးကြီးများ

နန်းတွင်းနွယ်ဖွားများ၏ အဆက်အနွယ်များကို ရှာဖွေ၍

ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ သွားရောက် အင်တာဗျူးဖြစ်ခဲ့ခြင်းများ.....

စာရေးသူ၏ အမှာ

အင်တာဗျူးဂျာနယ်အတွဲ ၁ အမှတ် ၁ကို ၁၊ ဒီဇင်ဘာ ၁၉၉၉ တွင် စတင်ထုတ်ဝေသည်။ အဖုံးက သရုပ် ဆောင် သျှမ်းထက်၏ ပုံနှင့် ဖြစ်သည်။ ပထမဆုံးထုတ်ဝေသော ဤစာရေးသူက "သမိုင်းထဲကအင်တာဗျူး" ကဏ္ဍကို တာဝန်ယူရေးသားခဲ့ပါသည်။ သမိုင်းမှတ်တမ်းများ၊ မြန်မာရာဇဝင်ကျမ်းများမှ ကောင်းနိုးရာရာ အင်တာဗျူးဆန်ဆန်စာများကို ရှာဖွေထုတ်နုတ်တင်ပြရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ "သမိုင်းထဲက အင်တာဗျူး" ဟူသော ခေါင်းစဉ်ကို အမည်ပေးခဲ့သူက ဆရာဦးကျော်ဇောနိုင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျမ်းအစောင်စောင်၊ စာအုပ်စာတမ်းအမျိုးမျိုးမှ သမိုင်းအင်တာဗျူးများကို ကောက်နုတ်ရေးသားရင်း ကိုယ်တိုင်လည်း အင်တာဗျူးချင်လာသည်။ သို့ဖြင့် သမိုင်းနှင့် ဆက်နွှယ်နေသူများ မင်းစိုးရာဇာဝန်ကြီးမှူးကြီး များ၊ နန်းတွင်းနွယ်ဖွားများ ၏ အဆက်အနွယ်များကို ရှာဖွေ၍ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ သွားရောက် အင်တာဗျူးဖြစ်ခဲ့ ပါသည်။ ဤသို့ အင်တာဗျူးခွင့်ရရှိခဲ့သဖြင့်လည်း သမိုင်းအချက်အလက်သစ်အချို့ ပေါ်ထွက်လာသည် လည်း ရှိပါ သည်။ မည်သို့ဆိုစေကာမူ ဝါသနာပါသောအလုပ်ကို လုပ်ရသဖြင့် ထမင်းမေ့၊ ဟင်းမေ့ ဖြစ်ခဲ့မိသည်။ ယနေ့တိုင် သမိုင်းနှင့် ဆက်နွှယ်ပတ်သက်နေလျှင် ဗျူးလိုစိတ်ကမကုန်သေး။ ကာယကံရှင်က ပြောလိုမှန်း၊ မပြောလို

မှန်းမသိ။ ကိုယ်သိလိုရာကို မေးလိုက်ချင်သည် ။ အများအားဖြင့်တော့ ကာယကံရှင်များက စိတ်လိုလက်ရ ဖြေကြားပြောပြကြ သည် ချည်း ဖြစ်ပါသည် ။

အင်တာဗျူးဂျာနယ်တွင် အယ်ဒီတာအဆက်ဆက် ပြောင်းလဲသွားတော့ သမိုင်းအင်တာဗျူးမှ သည် သမိုင်းဆောင်းပါးအချို့ ပြောင်းရေးရပြန်ပါသည် ။ ဤသို့ဖြင့် အင်တာဗျူးဂျာနယ်တွင် ဖော်ပြခံရသည့် ဆောင်းပါးများ အများ အပြား ဖြစ်လာပါသည် ။ ယင်းဆောင်းပါးများ ထဲမှ ကောင်းနိုးရာရာများကို ရွေးထုတ်၍ ဤ "သမိုင်းထဲက အင်တာဗျူး၊ အင်တာဗျူးထဲကသမိုင်း" စာအုပ်ကို ရေးသား ထုတ်ဝေဖြစ်ပါသည် ။

တင်နိုင်တိုး

၁။ သမိုင်းထဲက အင်တာဗျူး

ရှေးခေတ်မြန်မာဘုရင်တွေ လက်ထက်ကတည်းက သမိုင်းမှာ ထင်ရှားတဲ့ သူတွေနဲ့ တွေ့ဆုံမေးမြန်း အင်တာဗျူးခဲ့ကြတာ တွေ့ရှိရပါတယ်။ ။ အဲဒီအင်တာဗျူးတွေထဲက အင်တာဗျူးတစ်ခုက ခရစ်နှစ် ၁၆၃၀ ခုနှစ်မှာ ပဲခူး ဟံသာဝတီဘုရင် နန္ဒဘုရင်သမီးတော် ခင်မနောင်းနဲ့ တွေ့ဆုံခဲ့တဲ့ ပေါ်တူဂီလူမျိုး ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီး ဖရယ်ရာမန်းရစ် (Frair Manrique) ရဲ့ အင်တာဗျူးပါပဲ။

ခင်းမနောင်းဆိုတာ နန္ဒဘုရင်နဲ့ မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့ ရဲ့ သမီး တတင်ရွှေထီးမင်းရဲ့ ညီမရင်းပါ။ ရခိုင်ဘုရင် မင်းရာဇာကြီးက ၁၅၉၈ ခုနှစ်မှာ နန္ဒဘုရင်နဲ့ ဟံသာဝတီ နေပြည်တော်ကို မီးရှို့ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တယ်။ ၁၆၀၁ ခုနှစ် မင်းရာဇာကြီးရခိုင်ပြန်တော့ ခင်မနောင်းကိုပါခေါ်သွားပြီး တန်ဆောင်းမိဖုရားအဖြစ် ချီးမြှောက်တယ်။ ရတုတွေအများကြီးရေးစပ်ခဲ့တဲ့ စာဆိုတော်မင်းသမီးပါ။

၁၆၁၂ ခုနှစ်မှ မင်းရာဇာကြီးနတ်ရွာစံပြီး သား မင်းမောင်းဘုရင် ဖြစ်လာတယ်။ မင်းမောင်းက ခင်မနောင်းကို မယ်တော်မိဖုရားအဖြစ် ဆက်လက်လေးစားသမှုပြုပါတယ်။ နောက် ၁၆၂၂ ခုနှစ် နန်းတက်တဲ့ သတိုးသီရိဓမ္မရာဇာကလည်း သူ့ကို ဘွားတော်မိဖုရားကြီးဆိုပြီး တလေးတစားဆက်ဆံတယ်။ ၁၆၃၀ ခုနှစ် ပေါ်တူဂီဘုန်းတော်ကြီး မန်းရစ်မြောက်ဦးနန်းတော်ကို ရောက်လာတော့ မိဖုရားကြီး ခင်မနောင်းက အ

သက် ၅၃ နှစ် ရှိနေပါပြီ။ ဘုန်းတော်ကြီးမန်းရစ်ဆိုတာ ရခိုင်ဘုရင့်တပ်က ပေါ်တူဂီကြေးစား စစ်သားတွေနဲ့ အတူ မြောက်ဦးကို သာသနာပြုဖို့ လိုက်လာတဲ့ ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးပါ။ မိဖုရားကြီး ခင်မနောင်းနဲ့ ခရစ်ယာန် ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းဆောက်တဲ့ ကိစ္စနဲ့ တွေ့ဆုံရင်းက အင်တာဗျူးလေးတစ်ခု ဖြစ်သွားတယ်။

- ဘုရင်မင်းတရား သနားတော်မူလို့ ခရစ်ယာန် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းဆောက်တာ ပြီးစီးပါပြီ သခင်မ။ ကျောင်းကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မယ့်သူတွေ လိုနေပါတယ်။ တောရွာတွေမှာ နေထိုင်တဲ့ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်တွေကို ခေါ်ယူထားတာရှိပါတယ်။ ဒီကိစ္စမှာ အရှင်မြေးတော် ဘုရင်ကို ဘယ်လိုလျှောက်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေပါတယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ အရှင်မ။

- ဘုရားသစ်၊ ကျောင်းသစ်တွေတည်ပြီးရင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ဖို့ ကပွဲယတွေ၊ ဘုရားကျွန်တော်တွေ အမြဲတမ်း ထားရှိမြဲပါ။ ခရစ်ယာန် ကျောင်းတော်အတွက် အလားတူ အခွင့်အရေးတောင်းယူရင် စာနာထောက်ထားဖို့ လွယ်ပါလိမ့်မယ်။

- လူဘယ်လောက်ထားနိုင်ပါမလဲ ဘုရား။

- အခါတိုင်းတော့ နှစ်ဆယ်လောက်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ရှင်ကြီးက လူပိုခေါ်ချင်ရင် တဖြည်းဖြည်းတော့ မိသားစုဝင်တွေ မှီခိုသူတွေအဖြစ်နဲ့ ဆယ်ဆလောက် တိုးသွားနိုင်ပါတယ်။ ဒါကတော့ နောက်ပိုင်းမှာ ကိုယ်လိမ္မာသလို ကြည့် လုပ်သွားတာပေါ့။

ဘုန်းတော်ကြီးက မိဖုရားကြီးရဲ့ အပြောအဆို လိမ္မာရေးခြားရှိပုံနဲ့ တရားသဖြင့် လိုအပ်တဲ့ အကူအညီကို ဘောင်အတွင်းက ဖြေရှင်းပေးဟန်ကို ချီးကျူးလို့ မဆုံး ဖြစ်ခဲ့မိတယ်။ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ သမိုင်းထဲက

အင်တာဗျူးလေးတစ်ခုပါပဲ။

၂။အနော်ရထာမင်းနှင့် ရှင်ဓမ္မဒဿီ

ပုဂံခေတ် အနော်ရထာမင်း (၁၀၄၄-၁၀၇၇) လက်ထက်က ပုဂံမှာ အရည်းရဟန်းတွေ ကြီးစိုးနေတုန်းပဲ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာတော်ကလည်း မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်စပြုလာလို့ သထုံက ရှင်ဓမ္မဒဿီဆိုတဲ့ ဆရာတော်တစ်ပါး သာသနာပြုဖို့ ပုဂံကို ကြွလာတယ်။ တောလိုက်မုဆိုးတစ်ဦးကတစ်ဆင့် အနော်ရထာမင်းနဲ့ ရှင်ဓမ္မဒဿီတို့ ဆုံတွေ့ ဖြစ်ကြတယ်။ နန်းတော်ရောက်တော့ အနော်ရထာမင်းကြီးက သင့်တော်လျောက်ပတ်တဲ့ နေရာမှာ နေတော်မူပါ ဆိုလို့ ရဟန်းတော်လည်း ပလ္လင်ပေါ် တက်နေလိုက်တယ်။

- ‘ငါ့ရှင်က ဘယ်သူရဲ့ အမျိုးအနွယ် ဖြစ်တော်မူပါသလဲ’

- ‘ငါ့အမျိုးအနွယ်က အရဟံ အစရှိတဲ့ ဂုဏ်တော် ၉ ပါး၊ ဣဿရိယ အစရှိတဲ့ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး၊ ဉာဏစတဲ့ အစိန္တေယျ ၄ ပါးနဲ့ ပြည့်စုံတော်မူတဲ့ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ အမျိုးအနွယ်ပါ’

ရဟန်းတော်ရဲ့ အဖြေကြောင့် အနော်ရထာမင်းကြီး အံ့အားသင့်သွားတယ်။ မုဆိုးက တောအုပ်ထဲမှာ နှစ်သက်ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဣန္ဒြေရှိတော်မူတဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ သူတစ်ယောက် တွေ့ခဲ့တယ်ဆိုကတည်းက မင်းကြီးစိတ် ဝင်စားခဲ့တာကိုး။ ဒါကြောင့် လည်း တောလိုက်မုဆိုးကို နန်းတော်ကို အဲဒီသူကို ခေါ်ဆောင်လာဖို့ သူပဲ မိန့်ကြား ခဲ့တာပါ။

- ‘အရှင် ဘယ်သူရဲ့ အဆုံးအမကို ခံပါသလဲ’

- ‘သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓအမည်ရှိတော်မူတဲ့ ဘုရားသခင်ဟောကြားအပ်တဲ့ နူးညံ့သိမ်မွေ့ ခက်ခဲနက်နဲ လှစွာသော အာကာဒေသနာတော်ကလာတဲ့ အဆုံးအမတော်ကို ခံပါတယ်’

အနော်ရထာမင်းကြီးလည်း ရဟန်းတော်ရဲ့ အဖြေကို ပီတိသောမန သာဖြစ်ပြီး ထပ်မံလျှောက်ထား ပြန်တယ်။

- ‘ငါ့ရှင်ဆရာ၊ ဘုရားသခင်ဟောတော်မူအပ်တဲ့ တရားတော်ကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသလောက် ငါ့အား ဟောတော်မူပါ’

ဒီတော့ ရဟန်းတော်က သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးကို နိဂြောဓသာမဏေ ဟော်တော်မူတဲ့ အပ္ပမာဒအစချီ တရားကို ဟောကြားတော်မူပါတယ်။ အနော်ရထာမင်းကြီးက မတုန်မလှုပ် တရားနာတော်မူပါတယ်။ တရားနာလို့ ပြီးတော့ ရဟန်းတော်ကို သူသိလိုတာတွေ လျှောက်ထားမေးမြန်းပြန်ပါတယ်။

အနော်ရထာ - ‘အရှင် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓအမည်တော်ရှိတဲ့ ဘုရားသခင် ကား ဘယ်အရပ်မှာ ရှိတော်မူပါသလဲ’

- ‘သဗ္ဗညုဘုရားရှင်ဟာ မဟာဗောဓိပင်အနီးမှာ ဘုရားအဖြစ်ရောက်တော်မူပြီး ၄၅ ဝါပတ်လုံး လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတွေကို တရားဟောတော်မူပါတယ်။ ပြီးတော့ ကုသိနာရုံပြည့် မလ္လာမင်းတို့ ရဲ့ အင်ကြင်း ဥယျာဉ်မှာ ပရိနိဗ္ဗန် ပြုပါတယ်။ သရီရဓာတ်တော်တွေကိုတော့ ၁၁ပြည် ထောင်မင်းတွေ ဆောင်ယူပြီး အသီးသီးကိုး ကွယ်ကြပါတယ်။’

- “ဘုရားသခင် ဟောတော်မူတဲ့ တရားတော်တွေကရော အရေအတွက် ဘယ်လောက် ရှိပါသလဲ”

"တရားတော်အရေအတွက်က ဓမ္မဝိနယ ၂ပါး၊ ပိဋကတ် ၃ပါး၊ နိကာယ် ၅ပါး၊ အင်္ဂါ ၉ပါး၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာ ၈သောင်း ၄ ထောင် ရှိပါတယ်။ အဲဒီအရေအတွက်ရှိတဲ့ ဓမ္မဒေသနာတော်တွေကို မဇ္ဈိမအရပ်မှာ သင်္ဂါယန ၃ ကြိမ်တင်ပြီး သီဟိုဠ်ကျွန်းမှာ ပေထက်အကွာရာတင်ထားတာကို သံဃာတော်တွေ ရေးကူးယူဆောင်လာလို့ သထုံပြည်မှာ ပိဋကတ်အစုံ ၃၀ ရှိပါတယ်"

"ဘုရားသခင်ရဲ့ တပည့်သားတော်တွေက ငါ့ရှင်ကလွဲလို့ တခြားရှိပါသေးသလား"

"ငါမှ တစ်ပါး ပရမတ္ထသံဃာ သမုတိသံဃာတွေ အခြားရှိတော်မူပါသေးတယ်"

အနော်ရထာမင်းကြီးဟာ ရဟန်းတော်ရဲ့ အဖြေတွေကို နှစ်ခြိုက်ပီတိဖြစ်မိတယ်။

"ငါတို့ မှာ ငါ့ရှင်ကလွဲ၍ အခြားကိုးကွယ်ရာမရှိပါ။ ဒီနေ့ကစပြီး ငါတို့ ကိုယ်၊ အသက်နှစ်ပါးကို ငါ့ရှင်ကို ဆောင်နှင်းပါတယ်။ ငါ့ရှင်ရဲ့ အဆုံးအမကိုလည်း ခံယူပါတယ်။

ပြီးတော့ ရဟန်းတော် ရှင်ဓမ္မဒဿီကိုလည်း သင့်တော်ရာ အရပ်မှာ ကျောင်းဆောက်လုပ်လှူဒါန်း ပါတယ်။ အဲဒီနေ့ကစပြီး အနော်ရထာမင်းကြီးလည်း ကိတ္တိဖြစ်တဲ့ အရည်းရဟန်းတွေရဲ့ အယူကို စွန့်လွှတ်လိုက် တော့တယ်။ အဲဒီရဟန်းတော် ရှင်ဓမ္မဒဿီဆိုတာက တော့ ပုဂံပြည်ကို ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ ပြန့်ပွားစည်ပင်အောင် သာသနာပြုခဲ့တဲ့ ရှင်အရဟံမထေရ်မြတ်ပါပဲ။

၃။ ရှင်ဒိသာပါနှင့် မွန်ဂို ကူဗလိုင်ခန်

(က) ကူဗလိုင်ခန်

(ခ) မွန်ဂိုစစ်သည်တော်များ (ပုဂံတော်လက်ရာ)

သမိုင်းထဲမှာ စိတ်ဝင်စားစရာ အင်တာဗျူးတွေ ရှိပါတယ်။ အစောပိုင်းကာလ အင်တာဗျူးတစ်ခုက ခရစ်နှစ် ၁၂၈၇ ဇန်နဝါရီလမှာ ဆရာတော် ရှင်ဒိသာပါမောက္ခနဲ့ မွန်ဂိုဘုရင် ကူဗလိုင်ခန် (Kublai Khan) တို့ရဲ့ တွေ့ဆုံခန်းပါပဲ။

တရုတ်မြန်မာနယ်ခြားကို ၁၂၈၃ နှစ်မှာ မွန်ဂိုဧကရာဇ်ရဲ့ တပ်တွေ ကျူးကျော် တိုက်ခိုက်လာတယ်။ မွန်ဂိုတွေ တစ်စတစ်စ အောက်ဘက် အထိ စုန်ဆင်းလာလို့ နရသီဟမတွေလို့ ခေါ်တဲ့ ပုဂံဘုရင် ပုသိမ်ဘက်ကို ထွက်ပြေးရတယ်။ ဒါကြောင့် တရုတ်ပြေးမင်းလို့ အမည်တွင်တာပါ။ နောက်ဆုံး စစ်ပြေငြိမ်းဖို့ စကားကမ်းလှမ်း လိုက်ကြပြီး မြန်မာဘက်က ဆရာတော်ခေါင်းဆောင်တဲ့ အဖွဲ့ တရုတ်ပြည်ရဲ့ မြို့တော် တယ်တူ (ဝီကင်း)ကို သွားကြရတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက တရုတ်ပြည်ကို သိမ်းပို

က်အုပ်ချုပ်နေသူက မွန်ဂိုဘုရင် ဂျင်ဂျစ်ခန် (GenghisKhan) ရဲ့ မြေး ကူ ဗလိုင်ခန်ပေါ့။

ဧကရာဇ်က ဆရာတော်ကို ကောင်းကောင်း မွန်မွန် ခရီးဦးကြိုပြုပါတယ်။ ပြီးတော့ ဆရာတော်က ကိုယ်တိုင် ကြွလာရတာ စစ်ရေးအတွက် မဟုတ်ဘဲ သာသနာရေးကြောင့် ပါလို့ ဧကရာဇ်ကို ရှင်းပြမိန့်ကြားတယ်။

"ဒီစစ်သည် သူရဲနဲ့ သံဃာတော်တွေ မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်းကို ရောက်ရင် ဆန်စားရမှာ အသက်ရှည်နိုင်ပါမယ်။ စပါးဆိုတာ တိုင်းပြည် စည်ပင် သာယာဝပြောရေးရဲ့ အရင်းအမြစ်ပဲ မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ အခု အခါမှ စစ်ဘေးဒဏ်ကြောင့် ရဟန်းသံဃာတွေတောင် နေပြည်တော်ကို စွန့်ခွာသွားကြပြီး ကောက်ပဲ သီးနှံစိုက်ပျိုးသူ မရှိလို့ ဆန်လည်း မရှိတော့ဘူး။ စစ်သည် သူရဲတွေ ဆန်မစားရဘဲ ထန်းကိုသာ စားနေရရင် ဝမ်းနာပြီး သေကျေကြလိမ့်မယ်။

ဆရာတော်က မင်းဆရာဖြစ်တာနဲ့ အညီ သီလ၊ သမာဓိနဲ့ လည်း ပြည့်စုံသူပါ။ ဆက်လက်မိန့်ကြားရာမှာ

- "ဥယျာဉ်စိုက်တဲ့ ယောက်ျားတွေ ရေသွန်းလောင်းပြီး အပင်ကို ကြီးထွားအောင် လုပ်ရပါတယ်။ အညွန့်ကို မဆိတ်ကြပါဘူး။ ပြီးတော့ အသီးသီးတဲ့ အခါ အသီးကိုစားဖို့ ပဲ မျှော်မှန်းကြပါတယ်။ တမ္မဒီပလို့ ခေါ်တဲ့ ပုဂံပြည်ကို ရေသွန်းလောင်းပါဦး။ ပြည်ကပင်ငယ်ပေမယ့် ဒီပြည်ရဲ့ သာသနာက မြင့်မြတ်ပါတယ်။ မင်းကြီးကလည်း ဘုရားဆုကို တောင်းတဲ့ သူတစ်ဦးပဲ မဟုတ်လား။ ဒီလိုဆိုရင် အဖဂေါတမရဲ့ သာသနာတော်ကို မဖျက်ဆီးသင့်ပါဘူး။

ဆရာတော်ရဲ့ မိန့်ဆိုချက်က အင်မတန်အနှစ်သာရနဲ့ ပြည့်စုံပါတယ်။

။ ပြီးတော့ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုရသူ ရဟန်းတစ်ပါးအနေနဲ့ သံတမန်ရေးရာ ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းပုံကို မိမိခံစားရပါ ပဲ။

ဆရာတော်က ဆက်လက်မိန့်ဆိုတယ်။

"မင်းကြီး တိုက်ခိုက်အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ တိုင်းပြည်တွေများ လည်း များ လှပါတယ်။ ကြီးလည်း ကြီးပေတယ်။ တမ္ဗဒီမဆိုတဲ့ ပုဂံက တိုင်းပြည်ငယ်လေး တစ်ခုပါ။ မင်းကြီး စစ်သူရဲတွေ မစေလွှတ်ပါနဲ့ ။ ကိုယ်တော်တို့ ကောက်ပဲသီးနှံတွေကို စိုက်ပျိုးပါမယ်။ ကောက်ပဲသီးနှံတွေ စိုက်လို့ ပြီးစီးတဲ့ အချိန်ကျမှ ဝင်လာပါ။"

ပဏ္ဍိတ်ဟောပြောတဲ့ အမိန့်တော်မှာ တပည့်တော်တို့ အဖို့ လည်း ပါဝင်ပါတယ်။ ပဏ္ဍိတ်ပြန် ကြွတော်မူပါ။ ထွက်ပြေးသွားတဲ့ သူတွေအား လုံးကို ပြန်ခေါ်ပြီး ကောက်ပဲသီးနှံစိုက်ပျိုးကြပါ။ ပြီးစီးတဲ့ အခါ တပည့်တော်ကို အကြောင်းကြားပါ။

ဆရာတော်ရဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးချက်တွေ အောင်မြင်လို့ ပုဂံကို ဘုရင်ပြန်ကြွလာခွင့်ရတယ်။ လည်း ပြီးဆုံးသွားပါပြီ။ မြန်မာပြည်မြောက်ပိုင်းကို ယူနန်နယ်မြေခွဲအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့တာကိုလည်း ရုပ်သိမ်းလိုက်ပါပြီ။ ။

၄။ စကြိုသူမြတ်နှင့် ရာဇမိရာဇ်

ရာဇမိရာဇ်ကတစ်ကြိမ်မှာ အင်းဝအထက်ရွှေကြက်ယက်အထိ ချီတက်စစ်ဆင်လာလို့ စာဆိုတော် စကြိုသူမြတ်ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ကြွရောက်ပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးစကား ဆိုပါတယ်။

မွန်ဒေသကနေ အထက်အညာ အင်းဝအထိ လှေလှော်တက်ခတ် အပင်းပန်းခံ ဆန်တော်မူလာတာ ဘာကို အလိုရှိလို့ ပါလဲ။

"အကြောင်းလေးပါးကို လိုလို့ ဆန်တက်လာပါတယ်အရှင်။

"ဘယ်လို အကြောင်းလေးပါးပါလဲ။

ရာဇမိရာဇ်- "အထူးထူးသော အရပ်ကို ကြည့်တော်မူလိုလို့ တစ်ပါး၊ ဘုန်းလက်ရုံးခွန်အားကို ပြတော်မူလိုလို့ တစ်ပါး၊ တိုင်းနယ်မြေချဲ့ထွင်လိုလို့ တစ်ပါး၊ အင်းဝရွှေပြည်မှာ ဓာတ်တော်မွေတော် စေတီဆင်းတုတွေ များ ပြားလွန်းလို့ ရှိခိုးဖူးမြော်ချင်လို့ တစ်ပါး၊ ဒီလေးပါးကြောင့် လာရောက်ခြင်းပါ။"

"ကြွရောက်တော်မူလာတဲ့ အကြောင်းလေးပါးမှာ သုံးပါးသော အကြောင်းကဖြင့် မသင့်လျော်ပါ။ ဘုရားသခင် သရီရဓာတ်တော်၊ မွေတော်တွေဖူးမြော်ချင်လို့ လာတာကတော့ တရားတော်နဲ့ အညီဖြစ်လို့ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့ ချီးမွမ်းကြမှာ ပါ။ ဖဝါးလှမ်းတိုင်းလှမ်းတိုင်း မြတ်တဲ့ အကျိုးကို ရမှာ ပါ။ "

တခြားသုံးပါးကတော့ လောဘဇောနဲ့ စပ်တဲ့ ရာဖြစ်လို့ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်နဲ့ ဖီလာပါပဲ။

- အရှင် ဘယ်လိုမိန့်တော်မူပါသလဲ။

ဒကာတော်က ရှေးကဆုတောင်းပတ္တနာကြောင့် ဟံသာဝတီမှာ မင်းပြုရတယ်။ ရတနာပူရ အင်းဝပြည်ကြီးကလည်း ဘုရားသခင်ဗျာဒိတ်တော်ရတဲ့ ပြည် သာသနာတည်ရာပြည်ပါပဲ။ စိတ်ရှိတဲ့ အတိုင်းသာ စီရင်မယ်ဆိုရင် မကောင်းမှုအကုသိုလ်ပဲ ပွားများ ပြီး ရန်ငြိုးကြီးစွာ ဖြစ်တော့မပေါ့။

ဧကရာဇ်နှစ်ပါး ခိုက်ရန်မဖြစ်ကြမှ သာ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာရာရမယ်။ သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာမှ သာသနာပြန့်ပွားစည်ပင်မယ် မဟုတ်လား။ သင်ရဲ့ ခမည်းတော် ဗညားဦး ဟံသာဝတီမှာ စံစဉ်က အင်းဝမှာ စိုးစံတဲ့ မင်းကြီးစွာထံကို သံတမန်စေလွှတ်လို့ နှစ်ပြည်ထောင် စည်ပင်ပြောခဲ့ရတယ်။ သာသနာဒါယကာမင်းမြတ်တို့ မည်သည် ရှေးမင်းအဆက်ဆက်ရဲ့ နည်းကောင်းတွေကို မဖျက်သင့်ပါဘူး။

- "ဆရာတော်က တရားနဲ့ အညီ ဟောကြားတာဖြစ်လို့ သင့်မြတ်လှပါတယ်။

- "ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူအပေါင်းတို့ လည်း ချမ်းသာရာရလေအောင် ကိုယ်တော် မေတ္တာရပ်ခံ တော်မူပါတယ်။

- "အင်းဝကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်ခဲ့ပေမယ့် တပည့်တော်ပြန်ပါတော့မယ်။ လေးငါးရက်လောက် နေပြီး ရွှေကြက်ယက်မှာ ဧရပ်ဆောက်ပါဦးမယ်။ ပြီးတော့ မြစ်ညာမှာ ရှိတဲ့ ရဲမက်တွေကိုလည်း ခေါ်စေပါမယ်။

စကြိုသူမြတ်ရဲ့ မေတ္တာစကားကြောင့် ရာဇဓိရာဇ်နဲ့ တပ်တွေ ဟံသာ

ဝတီကို ပြန်လည်ဆုတ်ခွာ သွားကြပါတယ်။
